

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ СТРУКТУРИ ТА ЗМІСТУ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Добранський С.С.

викладач, Житомирський агротехнічний коледж

тел.:0978155736, 1988dobran.105@ukr.net

Володіна А.С.

вчитель, Житомирська загальноосвітня школа №26

Реформи, що проводяться в Україні, ринок праці висувають нові, більш високі вимоги до загальнонаукових та професійних знань спеціалістів, їх особистісних якостей.

Щоб конкретизувати цілі вдосконалення методичної роботи, необхідно визначити ціль професійної підготовки молодших спеціалістів у сучасних умовах. Відомо, що основна мета закладів вищої освіти полягає у високоякісній підготовці фахівців, що здатні в найкоротші терміни вийти на рівень професійної майстерності та внести свій вклад у розвиток техніки, технології і виробництва. В результаті ми вийшли на необхідність такого підходу до визначення мети, змісту і методів професійної підготовки фахівців у закладах вищої освіти, коли цей відбір і визначення доцільності і поєднання тієї чи іншої інформації, методів навчання проводилися б комплексно, виходячи не тільки з тенденцій розвитку техніки, педагогічної технології та ринку робочої сили, але й із пріоритетності заданих суспільством вимог, якостей і видів діяльності фахівця, орієнтованих на прогнозоване майбутнє.

Професійно значимі якості педагога професійної школи знаходять своє втілення у функціях-засобах, що співпадають з функціональними компонентами будь-якої педагогічної системи і розкривають основні цілі і задачі

методичної роботи викладача: гностична функція, проектувальна функція, конструктивна функція, комунікативна функція, організаторська функція.

Основна мета професійної підготовки фахового молодшого спеціаліста полягає в реалізації моделі професійно обумовленої структури особистості фахівця.

Виявлені та затребувані суспільним виробництвом якості і види діяльності спеціаліста можуть бути ефективно сформовані з врахуванням особистих інтересів та потреб самих студентів в умовах функціонування запроєктованої на науковій основі системи методичної роботи викладачів закладів вищої освіти.

Ясно, що навчально-виховний процес буде успішним, якщо він запроєктований, організований і керується системою методичної роботи колективу закладів вищої освіти .

Незважаючи на те, що існують державні стандарти освіти, в сучасних умовах колективам технікумів та коледжів надано право внесення різноманітних варіацій не тільки у зміст окремих дисциплін, але і в структуру навчальних планів. При використанні цієї ініціативи в процесі методичної роботи з модернізації змісту підготовки молодших спеціалістів важливо не нашкодити, не привести до гіршого результату, ніж був раніше. Щоб не допустити цього, необхідно в методичній роботі з перетворення змісту підготовки молодших спеціалістів керуватися певними положеннями і загальноприйнятими поняттями.

Аналіз практики навчання молоді показує, що етап синтезу знань з різних дисциплін в значній мірі поки що надається здійснювати самим студентам без керівної ролі викладача. Як показує досвід, ця досить тяжка інтелектуальна операція не відповідає розумовим можливостям більшості студентів. В результаті виявляється, що система їх знань, умінь і навичок має міжпредметні розриви, являє собою конгломерат слабо пов'язаних даних, які не використовуються на практиці, а також для самостійного здобування нових знань.

Новий підхід до конструювання змісту сучасної науки повинен, судячи по всьому, знайти відображення в методиках складання і коригування навчальних планів, порушивши монополію предметного принципу, що використовується при їх складанні. Ця теза знаходить підтвердження в практиці зарубіжної професійної школи. Там уже є намагання будувати навчальний план таким чином, щоб знання з різних галузей наук групувалися навколо професійних завдань і пов'язаних з ними наукових проблем. Основоположним фактором при такому підході до складання та коригування навчального плану є мета професійної підготовки – формування спеціаліста широкого профілю з розвинутим науково-теоретичним мисленням, здатного ставити та творчо вирішувати практичні задачі на основі комплексного використання знань і умінь з різних галузей. Важливо відзначити, що цю мету стараються досягти, одночасно скорочуючи об'єми змісту навчальних предметів і посилюючи їх міждисциплінарний синтез.

Подальший зміст педагогічної підготовки повинен був бути націлений на вивчення конкретних методичних питань, пов'язаних з розкриттям основ побудови і реалізації ефективного навчального і виховного процесів.

Важливе місце повинно було займати вивчення специфіки самостійної роботи студентів, розгляд і класифікація самостійних робіт, показ способів організації самостійної роботи студентів.

Успіх роботи викладачів багато в чому залежить від їх творчої діяльності, направленої на вивчення та запровадження результатів передового педагогічного досвіду і досягнень науки. Проте, слід відзначити, що наші спостереження і аналіз практики показують: в більшості навчальних закладів сьогодні ця робота здійснюється на інтуїтивно-емпіричному рівні. Частіше всього викладачі, приступаючи до запровадження, порівнюють отримані в передовій практиці і науці результати зі своїм досвідом лише на основі «здорового глузду». В підсумку вони нерідко при вивченні досвіду мають труднощі у виборі найбільш важливого для узагальнення, що, як правило, призведе до простої фіксації побачених методів, способів, прийомів і засобів

навчання без потрібного розкриття їх сутності, поза зв'язком їх зі всією системою організації навчальної пізнавальної діяльності.

В той же час, як відзначають багато педагогів, в основі вивчення та запровадження психолого-педагогічних новацій повинні лежати принципи педагогіки, бо будь-яке нове добре не стільки тому, що воно нове, а тому, що воно може сприяти покращенню якості навчання.

Вдосконалення науково-методичної роботи у закладах вищої освіти повинно вестись шляхом поступового, поетапного залучення викладачів у новаторську та дослідницьку діяльність і супроводжуватись їх безперервним навчанням та консультуванням. Для організації та керівництва науково-методичною роботою потрібний спеціальний заступник директора у закладі вищої освіти. При організації науково-методичної роботи у закладах вищої освіти слід виходити з принципу поетапності і наступності форм залучення викладачів у колективну творчу і новаторську діяльність.

Список літератури:

1. Алейнікова О. В. Особливості стратегії інноваційного управління освітньою системою / Педагогічна освіта. 2015. №4(5). С.8-12.
2. Андрущенко В.П. Проблема формування нового вчителя для об'єднаної Європи ХХІ століття / В.П. Андрущенко // Європейські педагогічні студії. – Вип. 1-2. 2012. С. 27-39.
3. Бех І. Д. Інваріанти особистісно орієнтованого підходу до виховання дитини: наук. посібник – Рівне : РДГУ, 2002. – 53 с.